

Prima instanță: E. Sanduța.
Instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru.

dosarul nr. 2ra-696/17

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Valentina Clevadi
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul, Ion Nicolaev,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Nicolaev împotriva Inspectoratului de Poliție Criuleni cu privire la anularea parțială a ordinului, obligarea acordării indemnizației, anularea încheierilor de serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Nicolaev și a fost menținută hotărârea judecătorească Criuleni din 19 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 13 aprilie 2016, reclamantul Ion Nicolaev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Criuleni cu privire la anularea parțială a ordinului, obligarea acordării indemnizației, anularea încheierilor de serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, din 27 noiembrie 2009 până la moment a fost angajat în funcția de șef al serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Criuleni.

Menționează reclamantul că, la 26 februarie 2016, prin ordinul Inspectoratului de Poliție Criuleni nr. 14 nu i-a fost acordată acestuia indemnizația lunară în mărime de 50 % pentru luna februarie 2016.

Afirmă reclamantul că, motiv pentru neacordarea indemnizației lunare pentru

luna februarie 2016 au servit încheierea de serviciu nr. 1283 din 18 februarie 2016, întocmită de șeful Secției management operațional al Inspectoratului de Poliție Criuleni, Anatolie Cazacu, ca rezultat al desfășurării anchetelor de serviciu nr. 9 din 26 ianuarie 2016 și nr. 10 din 29 ianuarie 2016 și încheierea de serviciu nr. 1462 din 25 februarie 2016 întocmită de inspectorul superior al Serviciului resurse umane al Inspectoratului de Poliție Criuleni, ca rezultat al desfășurării anchetei de serviciu nr. 21 din 18 februarie 2016, inițiată pe motivul că nu s-a prezentat la serviciu în perioada 10 februarie – 15 februarie 2016.

Sustine reclamantul că, ancheta de serviciu nr. 9 din 26 ianuarie 2016, a fost inițiată pe motiv că nu a prezentat Inspectoratului de Poliție Criuleni, nota informativă cu privire la rezultatele Serviciului de investigare fraude economice pentru anul 2015, care urma să o prezinte până la 05 ianuarie 2016.

Indică reclamantul că, ancheta de serviciu nr. 10 din 29 ianuarie 2016, a fost inițiată pe motiv că a prezentat Inspectoratului de Poliție Criuleni, nota informativă cu privire la rezultatele Serviciului de investigare fraude economice pentru anul 2015, cu întârziere.

Consideră reclamantul că, ancheta de serviciu nr. 9 din 26 ianuarie 2016 și nr. 10 din 29 ianuarie 2016, sunt ilegale.

La 29 februarie 2016, reclamantul a cerut pârâtului anularea ordinului Inspectoratului de Poliție Criuleni nr. 14 ef. din 26 februarie 2016 cu privire la stabilirea indemnizației pentru luna februarie 2016 în partea ce îl vizează, precum și încasarea indemnizației în mărime de 50 %.

Ulterior, la 14 martie 2016 a primit răspuns la cererea prealabilă depusă de reclamant, prin care a fost informat că nu i se va acorda indemnizația lunară.

Cere reclamantul, Ion Nicolaev, anularea parțială a ordinului Inspectoratului de Poliție Criuleni nr. 14 ef. din 26 februarie 2016, obligarea Inspectoratului de Poliție Criuleni la acordarea indemnizației lunare pentru luna februarie 2016, anularea încheierilor de serviciu nr. 1283 din 18 februarie 2016 și nr. 1462 din 25 februarie 2016, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 10 mai 2016, reclamantul, Ion Nicolaev, a depus cerere de concretizare a cerințelor, cerând anularea parțială a ordinului Inspectoratului de Poliție Criuleni nr. 14 ef. din 26 februarie 2016, obligarea Inspectoratului de Poliție Criuleni la acordarea indemnizației lunare pentru luna februarie 2016, anularea încheierilor de serviciu nr. 1283 din 18 februarie 2016 și nr. 1462 din 25 februarie 2016, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătorei Criuleni din 19 mai 2016, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus anularea parțială a ordinului Inspectoratului de Poliție Criuleni nr. 14 ef. din 26 februarie 2016 cu privire la stabilirea indemnizației angajaților Inspectoratului de Poliție Criuleni conform totalurilor activității pentru luna februarie

2016, în partea ce ține de anularea indemnizației lunare în privința lui Ion Nicolaev pentru perioada aflării acestuia în concediu medical începând cu 10 februarie 2016 până la 15 februarie 2016 inclusiv, obligarea Inspectoratului de Poliție Criuleni la acordarea lui Ion Nicolaev a indemnizației lunare pentru perioada 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 reieșind din mărimea medie a indemnizației plătite pentru ultimele 3 luni de lucru premergătoare evenimentului. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ion Nicolaev și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Criuleni din 19 mai 2016.

La 11 ianuarie 2017, recurentul Ion Nicolaev, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că, ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurentul Ion Nicolaev, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul

nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Ion Nicolaev, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul recurentului Ion Nicolaev, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Valentina Clevadi

Galina Stratulat